Rábské noviny

5. VYDÁNÍ OBČASNÍKU 12. DUBNA 2011

UVNITŘ TOHOTO VYDÁNÍ:

Masopust	1
Masopust pokračování	2
SDH Rabí	3
Čepický most	
Zprávičky z Městského úřadu	4
Recept	5
Rozhovor	6
Akce na hradě	7
Zkazky starých zbrojnošů	8
Na škole v Rabí	9
Pozoruhodné postavičky	10
Pověsti	11
Tajenka	12
Anketa	13
Akce v Rabí a okolí	14
Inzerce	15
Kontakt	16

Masopustní průvod na Rabí

Je tu zase masopust, dejte třeba husy kus.
Nedáte-li husičku, dejte aspoň štamprličku.
My Vám budem pořád hrát, dokud nebudete cálovat.
Až ten cálunk odbudem, hnedka vocaď vypadnem.
A až se rok s rokem sejde, masopust k Vám zase přijde!!!“

Letos jsme uspořádali v pořadí druhý průvod masek v sobotu 26.února. Byla to tentokrát akce spolku ROSa, nechávali jsme volnost ve výběru masek i v tom, kdo se zúčastní průvodu. Tentokrát se nás sešlo 11 masek. V průvodu byli téměř samí dříve narození a mladých poskrovnu. Je škoda, že tato lidová veselice zatím nic neříká mladým ani dětem a přitom odedávna patřila k tradicím venkova. Můžeme jen tiše závidět třeba občanům nedaleké Vrhavče, kde se sešlo téměř 100 lidí v průvodu a masek bylo přes 50 …. Masky měly dříve dovoleno cokoliv a někdy se opravdu chovaly velmi vlezle, což jistě způsobovalo popíjení alkoholu při jejich tažení po vsi a ne každému se to líbilo. Náš loňský průvod i ten letošní však byl v jiném duchu. U každého domu, kde před námi rychle nezamkli a nechali otevřeno, jsme se chovali slušně Hospodáři jsme přečetli rýmovačku, mírně popili, pojedli – pokud nás pohostili - a to bylo téměř u všech, zazpívali písničku, někde si zatancovali s hospodyní a popřáli veselý masopust a hodně zdraví. Naším cílem je rozdávat radost, zasmát se taškařicím a našim maskám, alespoň na chviličku se setkat s každým člověkem, předat si tu vzájemnou lidskost a pozitivní energii….Z každého takového setkání čerpáme hlavně my, maškary, je to pro nás „ voda živá“ a nabíjí nás to elánem a energií po celou dobu chození v Rabí. Věřte, že jsme v sobotu putovali 9 hodin a navštívili jsme 73 domácností. Velmi rádi nás vidí zejména ti dříve narození, kteří jsou občas i velmi dojatí. Slibujeme, že zase půjdeme tam, kde nás přivítají a jsou k nám štědří a ti, kteří nám neotevřeli, k těm už nepůjdeme. Děkujeme všem, kteří spolu s námi tuto obnovenou tradici masopustního průvodu masek udržují. Velký dík patří harmonikáři Petru Balcarovi a Milanu Jozovi s vozembouchem, kteří neúnavně hráli celou dobu průvodu. Děkujeme také Rábské hospůdce Pepíka Svatoše za zázemí, které nám vytváří. Jsem optimista a doufám, že se příští rok sejdou i mladí chlapci a děvčata a půjdou spolu s námi a nebudou pěstovat jen „ hospodskou kulturu “. A ostatním vzkazuji, že se nás nemusí bát, že to vůbec není o alkoholu (nikdo se neopil),došli jsme zpět všichni, jen velmi unavení a darované peníze, kterých se vybralo 6.270,-Kč (a všem dárcům velmi pěkně děkujeme) půjdou opět na akce spolku ROSa pro děti a občany z Rabí. My masky jsme si to řádně užili a už plánujeme nové maškarní kostýmy.

Půjdete příště s námi?

Text a foto Marie Jamrichová

Manžele Leopoldovi jsme rozesmáli.

Masopustní průvod z pohledu hospodyně

Pan Fuchs v rukou místní cikánky a klauna.

Dne 26.02.2011 se v Rabí uskutečnil další maškarní průvod. Jako správná hospodyňka jsem již od rána připravovala pohoštění. Nejsem původem z Rabí. Pocházím z nedaleké vesnice a tam je masopustní průvod po desetiletí velkou událostí. Jedna polovina obyvatel se moc těší, až si vyrobí nebo koupí nějakou masku a zúčastní se průvodu a druhá polovina obyvatel čeká doma na masopustní průvod s připraveným pohoštěním. Téměř v každém domku je pro „maškary“ připraveno jídlo a pití. Příprava pohoštění je v obci takovou malou soutěží. Všechny hospodyňky chtějí vyrobit to nejlepší. Minulý rok jsem zajásala, když jsem zjistila, že i Rabí obnovilo tradici masopustního průvodu. Připravila jsem pohoštění, protože jsem na tuto tradici zvyklá. Masky dorazily, jen mě trochu nemile překvapil jejich počet, počítala jsem s větší účastí a podle toho jsem připravila i množství. Od mládí jsem chodila za masku v průvodu. Vy, kteří jste za masku nikdy nešli, mi věřte , že desetihodinová procházka v teplotě okolo nuly není vůbec žádný med a ani vypitý alkohol unaveným nohám nepomůže. Rozčarování z toho, že dle vyprávění někteří maskám ani neotevřou, nebudu ani popisovat. Pro mě byla jejich návštěva krásnou vzpomínkou na letošní masopust. Ucho potěšila krásná písnička, vtipná básnička a oko se pokochalo nad krásnými vtipnými maskami. Některé z nich byly opravdu vtipné a nápadité, a věřím, že se všem líbily. Jen škoda, že masek nebylo víc a jednání některých obyvatel trochu vstřícnější. Masopustní průvod je krásnou dlouholetou tradicí všude v okolí, pomozte tedy i Vy těm, kteří mají zájem o kulturu v naší obci, aby se tato tradice opět nestala tradicí zapomenutou!

Pan Jech si domlouvá kšeft s krejčím.

Paní Turková s vnučkou Markétou.

Návštěva u Adamců.

Kánoe byla tak malá, že se na ní vešel celý průvod :-)

Text: Hana Holečková

Plesovou sezónu ukončili hasiči.

Sbor dobrovolných hasičů Rabí po roce zorganizoval tradiční ples, který se konal v sobotu 26.března. Samotnému plesu předcházelo v neděli 20. března roznášení pozvánek občanům našeho města. Předprodej vstupenek se vydařil a nezbývalo než doufat, že mnozí z těch, co zakoupili lístek, najdou cestu do kulturního domu na samotnou akci. Skalanka byla tou kapelou, která již podruhé doprovázela náš ples svou hudbou. Opět jsme se přesvědčili, že třináct hudebníků tohoto dechového a tanečního orchestru ze Švihova dokážou jak nazvučit sál, který je na tom s akustikou velice špatně, tak obsáhnout široký repertoár od dechovky po tvrdý rock. Možná pozdní termín zavinil to, že ples navštívilo pouze šedesát lidí, je to hrubý odhad. Pravdou je, že na plesu se sešlo alespoň jádro lidí, kteří nevynechají žádnou společenskou událost a to v dobrém slova smyslu. Vždyť je to jedna z mála možností v dnešní uspěchané době, jak se pobavit mezi lidmi tady na Rábí, poklábosit se známými a kamarády. Onen pozdní termín se nemůže paušalizovat jako jediná příčina, ale z naší strany se to pokusíme napravit již příští rok, kdy se nám podařilo zajistit předběžný termín na začátek února.
Co by byl hasičský ples bez tomboly? Ta naše hasičská čítala bez mála 370 položek. Při pohledu do sálu jsem byl sám překvapen, že se prodala většina lístků.
V tombole bylo několik slosovatelných cen, které určitě udělaly radost těm, kteří se do slosování dostali. I přes malou účast můžeme říci, že kdo se chtěl bavit, bavil se a kdo ne, tak ztratil se. Závěrem bych chtěl jménem Sboru dobrovolných hasičů Rabí poděkovat občanům, kteří tuto složku podporují zakoupením vstupného, jelikož je to dnes jeden z mála finančních obnosů, který nám plyne do kasy, ale ona není důvodem proč dělat ples, je to o tom, nabídnout kamarádům a přátelům i široké veřejnosti možnost společenského vyžití. A doufám, že bude v budoucnu komu.

Text: Miroslav Kraucher

Švihovská kapela Skalanka.

SDH Rabí

Zásah u požáru na Rabí

Dne 5. března došlo v těsné blízkosti města Rabí k požáru.Byl nahlášen 5.3.2011 (sobota) kolem 16. hodiny a hasiči Rabí a profesionálové z Horažďovic přijeli hasit louku kolem vodojemu. Díky včasnému nahlášení a uhašení se požár nerozšířil až do lesa. Hasiči hlídali požářiště do 18 hodin.

Místo požáru.

Foto:Václav Hejpetr ml.—velitel

Kamenný most v Čepicích

Unikátní skleněný oboustranný reliéf svatého Jana Nepomuckého by měl od příštího roku zdobit kamenný most přes Otavu v Čepicích. Jan Nepomucký byl světec považovaný mimo jiné za patrona vodáků, mlynářů a mostů. Zároveň by měl být „ochráncem“ proti povodni a vodnímu nebezpečí. Myšlenka postavení sochy pochází od kytaristy Lubomíra Brabce. Sochu by měla vytvořit sklářka Vladěna Tesařová ze Zbraslavi, která už několik let žije a tvoří na Šumavě. Její až několik tun těžká skleněná díla ozdobila v posledních letech například kostel svatého Vintíře v Dobré Vodě, který byl za minulého režimu zdevastován. Pokud se podaří získat peníze na most v Čepicích, skleněný svatý Jan Nepomucký by měl být vysoký asi 1,6 metru. Zvláštností je, že by měl být oboustranný, takže by hleděl na lidi procházející na mostě i do vody na vodáky, kteří přijíždějí po Otavě. Nad světcem by měl být kamenný oblouk, který poslouží zároveň jako stříška. Pro finanční podporu celé akce uspořádá Lubomír Brabec koncert pro sv. Jana, na kterém vystoupí přední čeští umělci. Socha by pak podle výtěžku měla být instalována v srpnu 2011. Benefiční koncert na podporu realizace sochy sv. Jana Nepomuckého v Čepicích se bude konat 24.6. 2011 od 20.00 hodin v prostorách hradu Rabí. Název akce je 5 Hvězd pro Sv. Jana. Na koncertu vystoupí Lubomír Brabec, Gabriela Beňačková, Pavel Šporcl, Daniel Hůlka a Karel Vágner. Pořad bude uvádět Lucie Výborná.

Zprávičky z Městského úřadu

Rozpočet města Rabí na rok 2011:

příjmy – daňové	4 224 500 Kč
nedaňové (nájmy, voda, lesy, apod.)	1 307 835 Kč
dotace (KÚPK, SZIF)	13 114 000 Kč
příjmy celkem	**18 646 335 Kč**
výdaje – lesy (správa lesa+traktor)	1 500 000 Kč
komunikace, doprava	227 000 Kč
voda pitná, odpadní	677 840 Kč
školská zařízení (MŠ,ZŠ)	350 000 Kč
knihovna, kultura	64 940 Kč
jubilea, narození , spolky	58 500 Kč
bytové hospodářství	155 000 Kč
veřejné osvětlení	170 000 Kč
svoz komunálního odpadu	452 500 Kč
veřejná zeleň	84 000 Kč
požární ochrana (SDH)	132 000 Kč
zastupitelstva + místní správa	1 595 250 Kč
platby daní	400 000 Kč
projekty parkoviště + střecha TJ	300 000 Kč
multifunkční dům čp.57	10 574 645 Kč
ost.finanční výdaje (vratky volby, popl.účty, členství ve Svazu obcí a Prácheňsku)	81 952 Kč
výdaje celkem	**16 823 627 Kč**

rozdíl příjmů a výdajů + 1 822 708 Kč

Žádáme všechny občany, kteří chodí venčit své psy na veřejná prostranství, aby po nich uklízeli exkrementy. Zvlášť ve městě Rabí, na chodnících, na pěší zóně v podhradí a okolo celého hradu se po roztátí sněhu objevilo velké znečištění od psů. Nejen děti z mateřské školky, ale i návštěvníci hradu se pohybují v těchto lokalitách a nechceme, aby si odnesli z vycházek nepříjemnou špínu na botách.

Dne 21.května
bude proveden svoz velkoobjemového odpadu

Narodili se: Karolína Straková 2.3.2011, Bojanovice

Zemřeli: Josef Kazda, Čepice 27 (84 let)

Vážení občané,
chtěl bych Vás v krátkosti seznámit s pokračováním přestavby objektu bývalé školy čp. 57 v Rabí.
Vzhledem k tomu, že koncem května či začátkem června 2011 bude multifunkční objekt kolaudován, práce spějí do finále. Z hrubých stavebních prací jsme venku a nyní nastupují odborné firmy. Byly vyvrtány tři vrty o hloubce cca 90 m pro tepelná čerpadla a položeno podlahové topení, byla osazena kvalitní špaletová lepená okna s dvojsklem tlakem barvená (nikoliv eurookna), podkroví se zatepluje a montuje se sádrokarton, pokládají se podlahy. Jakmile se provede fasáda ve dvou odstínech žluté a šedé barvy, k čemuž se poměrně dlouho (4 měsíce) vyjadřoval Národní památkový ústav v Plzni, budou osazeny dveře, položena dlažba a plovoucí podlaha. Současně bude instalován schodolez (to je důmyslné zařízení pro invalidní osoby) a v neposlední řadě proběhne dovybavení interierů nábytkem, osvětlením a audio a video technikou. Současně s přestavbou objektu bude dovybavena zahrada v mateřské škole 3 herními prvky. Též instalujeme jednu věž se skluzavkou do Čepic ke klubovně SDH a v Rabí k čp. 149 u bývalé mateřské školy, kde je nyní bytový dům. Vzhledem k tomu, že máme přislíbenou dotaci ve výši 16 mil. Kč a výběrové řízení na dodavatelskou firmu představovalo 13 mil. Kč, chceme v rámci akce vydláždit městečko stejným způsobem jako podhradí, tzn. z žulových štěpků, neboť si nejsme jisti, zda v budoucnu na tento záměr získáme v takové výši dotaci.

V neposlední řadě bych Vás chtěl informovat o skutečnosti, že máme přislíbenou dotaci ve výši 50 % bez DPH na nákup lesní techniky v celkové výši 1.300 tis. Kč. Tuto techniku bude představovat traktor, přívěs (kontejner), štěpkovač, naviják, křovinořez, motor. pila a bubnová sekačka. Jako dovybavení chceme v rámci akce pořídit čelní nakladač, posyp a radlici na zimní údržbu komunikací.
Vážení občané, přeji Vám hezké jarní dny, příjemnou pohodu a pevné zdraví.

Milan Leopold
starosta města Rabí

Kdo by neznal klasiku od Bohumila Hrabala! Na šípkové nebo se zelíčkem. Ano, jde o knihu Slavnosti sněženek. Kdo z vás ji nečetl, tak jistě viděl její nezapomenutelnou filmovou verzi v režii Jiřího Menzela s Rudolfem Hrušínským v jedné z hlavních rolí. No a co si takhle šípkovou omáčku uvařit?

Ingredience:
1 kg masa (kančí, jelení, hovězí zadní nebo vepřová plec)
250 g kořenové zeleniny (mrkev, celer, petržel)
100 g rajčatového protlaku
divoké koření(bobkový list,nové koření, celý pepř)
150 g másla
200 ml červeného vína
200 g šípkové marmelády
sůl
hladká mouka
ocet
100 g cukru krystalu

V hrnci orestujeme kořenovou zeleninu s divokým kořením, přidáme cukr krystal, zakápneme octem. Ocet necháme zčásti odpařit. Přidáme rajčatový protlak, základ zalijeme vodou a osolíme. Necháme povařit. Pak dáme do základu prošpikované maso. Vaříme nebo pečeme v troubě až je maso hotové (podle stáří poraženého kusu). Po uvaření máme dvě možnosti zahuštění omáčky. První je vyvařit základ na tuk a zaprášit hladkou moukou. Po orestování mouky zalijeme vodou a provaříme. Druhá možnost je, že omáčku zapáskujeme. Ve vodě rozmícháme hladkou mouku a touto hmotou omáčku zahustíme. Omáčku provaříme. Nakonec dáme šípkovou marmeládu a dochutíme citrónovou šťávou, solí, cukrem. Vhodnou přílohou je karlovarský knedlík. Přejeme vám dobrou chuť.

Text: František Podloucký

A protože se blíží jaro, meze a mezičky se začnou zelenat čerstvými kopřivami a zároveň se blíží Velikonoce, dovolujeme si přidat recept na jarní kopřivovou nádivku.

Ingredience:
500 g vepřové plece
250 g uzeného masa (nejlépe uzený bůček)
5 vajec
1 chlebíčková veka
1/4 l mléka
svazek petrželky
nasekané kopřivy nebo další nasekané jarní bylinky
sůl
pepř
máslo

Veku rozkrájíme na kostičky, zalijeme mlékem v němž jsme rozšlehali žloutky a necháme rozležet. Vepřové maso uvaříme, zvlášť uvaříme i uzené a po vychladnutí je nakrájíme nadrobno. Rovněž bylinky nasekáme, kopřivy před přípravou spaříme horkou vodou. Kostičky veky, maso i bylinky smícháme, mírně osolíme a opepříme. Bílky ušleháme na tuhý sníh a vmícháme do směsi. Pekáč silně vymastíme máslem, nádivku do něho rozložíme a urovnáme, povrch pokapeme ještě máslem a upečeme v předehřáté troubě dozlatova.

Text: Hana Holečková

Rozhovor s novým kastelánem Hradu Rabí

Pane Broža, mnozí rábští občané zaregistrovali změnu kastelána, ale určitě Vás neznají. Mohl byste se nám představit ?

Narodil jsem se v roce 1961 v Sušici, kde bydlím a kde jsem také vychodil základní školu. Poté jsem absolvoval Střední průmyslovou školu stavební v Plzni a po maturitě Stavební fakultu Českého vysokého učení technického v Praze. Po ukončení studia jsem byl zaměstnán jako projektant a stejné práci v oboru stavebního inženýrství jsem se věnoval i během mé soukromé praxe. Od roku 1991 jsem externě pracoval pro Památkový ústav, nejprve na hradě Kašperk, Velhartice a poté i na Rabí, na pracích spojených se stavební obnovou objektu. Takže někteří rábští občané mne jistě budou znát „od vidění". Kromě historických staveb se zabývám i běžnými stavbami, jako jsou rodinné domy, provozovny, veřejné občanské stavby, rekonstrukce atd. Na podzim loňského roku mi bylo po výběrovém řízení nabídnuto místo kastelána na Rabí, které jsem po těžkém rozhodování přijal, s cílem pokusit se zlepšit především stavebně technický stav hradu a ostatních objektů, které máme ve správě.

Jaké jsou Vaše plány a vize tady na hradě Rabí?

Jak jsem již uvedl, mým hlavním cílem je postupné zlepšení stavebně technického stavu vlastního hradu, jehož některé části se dnes nacházejí ve stavu více méně havarijním, tak i souvisejících objektů. Současný havarijní stav a hrozící destrukce kterékoliv z ohrožených částí by znamenala nejen nenahraditelné kulturní a historické škody, ale i ohrožení bezpečnosti a zdraví návštěvníků včetně zaměstnanců a v neposlední řadě i významné omezení provozu.Kromě této priority se chci snažit zajistit pokud možno bezproblémový provoz směrem k návštěvníkům a přiměřeně pestrou nabídku kulturních a společenských akcí.

Máte připravené nějaké novinky pro letošní sezonu?

Co se týče návštěvnického provozu, žádnou převratnou novinku pro letošní rok nechystáme. U kulturně společenských akcí se kromě některých, dnes již tradičních akcí, nějaká novinka jistě objeví. Speciálně občanům Rabí, Bojanovic a Čepic chceme nabídnout bezplatné prohlídky hradu, kdykoliv během dubna až června v otevírací době. Jsem si jist, že mnoho místních zná hrad více zvenku, ale uvnitř možná již dávno nebyli. Věřím tedy, že nabídku využijí a přijdou nás navštívit. Prohlídky zajistíme pro skupiny i jednotlivce ve spolupráci s vedením města. Novinkou nechtěnou a poněkud nemilou je zdražení vstupného. To nevzniklo z naší iniciativy, ale je jevem celorepublikovým, kdy Národní památkový ústav plošně zdražuje vstupné téměř na všech památkách.

Co Vás zaskočilo, nebo s čím nejste zatím spokojen jako kastelán?

Zaskočila mne především neuvěřitelná míra byrokracie, požírající sama sebe, která se bohužel neustále zvyšuje a pohlcuje tolik času a energie, že na smysluplnou práci zbývá mnohem méně prostoru. Rovněž nejsem spokojen s nastavením rozpočtu pro letošní rok, který nám byl přidělen, kdy nám byly prostředky na provoz oproti loňské skutečnosti zkráceny o 35 %, přičemž vstupní ceny energií, služeb atd. stoupají. Na druhé straně nám byly o 32 % navýšeny plánované tržby , kdy návštěvnost vlivem ekonomické krize již třetím rokem citelně klesá. Je otázkou, do jaké míry se projeví vliv již zmiňovaného navýšení vstupného. Přitom nemalou část našich tržeb odvádíme (v loňském roce cca 33 %), přičemž letos by tato částka měla být ještě výrazně vyšší. Sami přitom nemáme dostatek prostředků ani na základní údržbu, natož na rozsáhlejší záchranné práce. Přitom jsme dnes jedním z mála objektů v Plzeňském kraji, který si na svůj provoz vydělá.
Např. z programu záchrany architektonického dědictví ministerstva kultury, ze kterého se alespoň částečně dalo čerpat do roku 2009, byl Národní památkový ústav vyřazen a nelze další prostředky očekávat. Bohužel se ukazuje, že pro vlastníka (stát) na prvním místě, v případě Rabí, není záchrana národní kulturní památky a její uchování pro další generace, ale tvorba výnosů, což v nastaveném systému přerozdělování ohrožuje samotnou podstatu památky.

Jak nebo v čem si představujete spolupráci s vedením města Rabí?

V první řadě bych chtěl navázat na dosavadní spolupráci s vedením města, která spočívala především v organizaci svatebních obřadů a vzájemné informovanosti. V loňském roce jsme uvítali vznik Rábských novin, které pravidelně informují o dění na hradě. V našem novém ceníku svateb jsou zvýhodněni svatebčané, z nichž alespoň jeden má trvalé bydliště v Rabí. Jsme připraveni vyjít vstříc vedení města i místním spolkům v případě zájmu o konání různých kulturních akcí v areálu hradu. Vím, že prostoru pro vzájemnou spolupráci je jistě více, a myslím, že časem se jistě prohloubí.

S přáním příjemného jara
Ing. Karel Broža

Děkujeme za rozhovor

1. července 20.00 hod.
Koncert VLADIMÍRA MIŠÍKA A ČDG
Legenda české rockové scény s akustickou formací Čundrground: Mišík (kytara, zpěv)
Olin Nejezchleba (violoncello, zpěv), Pavel Skála (kytara)

---

2. července 15.00 hod.
Vernisáž výstavy MIROSLAVA ZÁMEČNÍKA:
Viděné (a přitom) neviděné
Doprovodný program:
16.30 Koncert JANA KOTULÁNA a PETRA KORBELÁŘE
18.00 Povídání s JANEM KONFRŠTEM o světě viděném i
dosud neviděném a o nás v něm
20.30 Podvečerní meditace - hudební a taneční rozloučení

---

4. června 9.00 - 16.00 hod.
RABIJÁDA aneb HRAD DĚTEM!
10. ročník dětského dne plného soutěží a hravých disciplín. Letos na téma: Středověké hráDky.

---

24. června 20.00 hod.
5 HVĚZD PRO SV. JANA
benefiční koncert na podporu
realizace sochy sv. Jana Nepomuckého na Otavě v Čepicích
LUBOMÍR BRABEC ,GABRIELA BEŇAČKOVÁ,
PAVEL ŠPORCL, DANIEL HŮLKA , KAREL VÁGNER
Uvádí: Lucie Výborná

---

9. července 15.00 hod.
Rábský Floutek: Divadlo BUCHTY A LOUTKY
Zlatá husa –další ze skvělých pohádkových příběhů,
nejen dětmi oblíbeného, pražského souboru

---

16. července 19.00 hod.
Koncert JAROSLAVA HUTKY
známý písničkář, hudebník a skladatel

---

22. července 20.00 hod.
Koncert kapely POITÍN
Irská lidová hudba a vlastní skladby v podání
pětice skvělých muzikantů

30. července 20.00 - 23.00 hod.
STŘEDOVĚKÁ NOC
14. ročník středověkých slavností v podání
Berounských měšťanů
šermířská vystoupení, středověká hudba a tance,
kejklíři, ohňová show

---

6. srpna 15.00 hod.
Rábský Floutek: LOUTKY BEZ HRANIC
Jabloňová pohádka
(jedna jabloň, jeden král, jedna srnka, dvě
svatby, dvě holubice a jedno velké prokletí.
Podaří se králi zachránit svou jabloňovou lásku?)

---

12. srpna 20.00 hod.
Večer plný hudby:
koncert DANY HOUDKOVÉ a její skupiny
koncert kapely ŠOŠANA + sólový projekt
bubeníka kapely Pavla Pavlíčka (bývalý
bubeník Už jsme doma)
dvě písničkářky s kytarou, dva ojedinělé hlasy
v autorských textech, dvě doprovodné kapely,
jeden skvělý večer k poslechu i tanci

---

14. srpna 15.00 hod.
Rábský Floutek: Teatr RAJDO
Perníková chaloupka
napínavý příběh na motivy známé pohádky
ve zcela originálním podání

---

20. srpna 16.30 hod.
Život jako cesta
verše a písně EVY SÁDECKÉ
18.00 hod.
Život v našich dlaních
povídání s JANEM KONFRŠTEM

---

17. prosince
VEČER PŘI SVÍČKÁCH
tradiční vánoční prohlídky hradu při svíčkách,
zakončené koncertem v hradní konírně

Změna programu vyhrazena.

„Zkazky starých zbrojnošů“

Rok na vsi

Život v Rabí plynul vždycky podle léty ustáleného pořádku, který se prakticky neměnil určován během času, roční dobou i sepětím s tradicemi. Rok začínal plesovou sezonou. Plesů bylo podstatně víc než teď, nejméně pět. Každá korporace měla svůj vlastní ,který byl něčím charakteristický. Kromě těch, které pořádala Osvětová beseda, což byl Silvestr a oblíbený Maškarní, byly nejvíce navštěvované Poslední leč s typickou myslivecko tombolou a Hasičský bál s doma dělanými dorty a punčovými koulemi, které vyráběly „ženy šikovné i ty ostatní“ . Plesovou sezonu tradičně uzavírala jezedácká Dobírka, což vlastně nebyl typický ples, ale kombinace slavnostní schůze, taneční zábavy a vepřových hodů. Šlus veškeré zábavě udělal rozverný Masopust s maškarním průvodem, ve kterém nesměly chybět typické postavy. Policajt, bába s nůší, holič, fotograf, zloděj s pytlem, vše zaměřeno na vymámení co největšího obnosu, který se poté na masopustní veselici dal propít. Jednou přijel dokonce i pověstný Kolovečský mlýn, kam se jednou stranou strčila stará bába a druhou vyskočila mladá holka. V Rabí ale typicky semlela i starého Hromádku, známého propagátora chovu koz, aby z druhé strany vypadl mladý kozlík. Inu o Masopustu je dovoleno mnohé. Ostatně i letos jsme si mohli opět tuto typickou atmosféru vychutnat. Díky děvčata z ROSY ! Další na řadě byly Velikonoce.

Začaly, když jsem na Květnou neděli přinesl z kostela vysvěcené košťátko z kočiček, pokračovaly hrkačkou na Zelený čtvrtek a dále Vzkříšením. Pamatuji na tu atmosféru tajemna, kdy v šeru sobotního večera byla okna na Hradčanech osvětlena a vyzdobena obrázky a v kostele u Trojice Boží hrob. Velikonoční pondělí zasvěcené pomlázce bylo zase úplně jiné. Chodil jsem s pomlázkou jen ke známým v okolí, ale vždy jsem přinesl spoustu vajec. Ty se barvily většinou jen přírodními barvivy. Oblíbené byly šlupky z cibule, které dodaly typickou zlatohnědou barvu, nebo také jen kávový logr .

Šikovné hospodyňky si daly práci s vyškrabáváním motivů, ale většinou zůstaly jen u té základní barvy. Později jsme kupovali nalepovací kuřátka, zajíčky a podobně. Od velikonoc nebylo daleko k Prvnímu máji. Ještě před ním se stavěla májka, ke které se tu noc snášelo z celé obce vše, co nebylo hlídané. Oblíbená byla dvířka od záchodů tzv. kadibudek, žebřiňáky, králíkárny i s králíky, jako se to stalo starému Melkovi ze Světlé a mnohé další haraburdí, pro které si museli postižení ráno přijít. První máj. To byla cesta do Horažďovic na prvomájový průvod. Od rána rozhlas vyhrával budovatelské písně, dozdoboval se alegorický vůz vypravený místním JZD s typickými transparenty, jako např. „ Družstevníci z Rábí svedou dneska krávy“. V Horažďovicích si po průvodu dal každý opékaného buřta a jelo se zase domů. Další na řadě byla svatojánská pouť jako příležitost k setkání příbuzných , rodáků i příznivců. Ženské se doma pachtily s pouťovým obědem, který většinou sestával ze dvou chodů, z nichž jeden byl vždy řízek se salátem. Již předtím se napekly pouťové koláče s typickým zdobením z máku, nejlépe červeného, tvarohu a povidel. Chlapi zatím spolu s dětmi šli na Městečko užít si pouťových atrakcí servírovaných rodinou Lagronů. Tam byla příležitost k setkání se spoustou známých, z nichž ti nejbližší byli zváni k obědu, k velké radosti našich maminek. Pouť završila pouťová zábava, která byla ovšem vždy v neděli a začínala již odpoledne. Další pravidelnou atrakcí byla slavnost Božího těla. To se vynesly z kostela staré cechovní korouhve a farář Hrbek kráčel pod baldachýnem k jednomu ze čtyř božích muk rozmístěných v Rábí. Jejich zbytky lze vystopovat na Hradčanech před „Koubů“ a na Městečku před „Dušků“.. Zde byla u improvizovaných oltářů jakási pobožnost, kde holky v bílých šatičkách rozhazovaly z košíčků okvětní lísky pivoněk a jiných květů a k tomu střelba z hmoždířů. Potom dlouho nic. Bylo léto , které mělo také spoustu typických, opakujících se událostí, lemovaných poutí v Buděticích. To byl začátek prázdnin, které končily poutí sušickou. To už bylo každému jasné, že se jde zase do školy. Na podzim zůstávalo jen posvícení, v Rábí typicky na Martina v půli listopadu, svátku zasvěceného, jak jinak než dobrému jídlu, pití a zábavě podle hesla, že o posvícení se zpravidla hnůj nerozkejdá. K obědu se většinou servírovala husa, pěkně podomácku krmená, ne jen tak zabitá z běhu, ale i jiné dobroty. K tomu se pekly hnětynky, typické cukroví z máslového těsta zdobené kupovanými cukrovými aplikacemi v podobě kytiček a holubiček. Obtíže z přejedení se nejlépe vyřešily tancem na posvícenské zábavě, ze které se šlo vždy domů až za ranního kuropění.

Poté nastal už jen adventní čas s příchodem Vánoc, o kterých už byla řeč. I když se už mnohé z typických rituálů, zejména těch spojených s církevními obřady, přežily, je dobré, že základní kostra funguje i nadále a je určitě pořád tím, co formuje naše vnímání života na Rabí. Kojím se nadějí, že snad i další generace něco z toho ponesou dál.

Autor: Pavel Voska

27. června 1991

Na škole v Rabí

ÚRYVEK ZE ZÁPISKŮ RÁBSKÉHO KANTORA P. MILOSLAVA HŮLKY

Nejmladší učitel

Mně ubíhaly první měsíce jednadvacátého roku života, když jsem začal učit na rábské škole po třech měsících úplně prvních pedagogických zkušeností na chlapecké měšťanské škole v budově Masarykových škol ve Strakonicích — dnes školy Františka Ladislava Čelakovského. Měl jsem služební zařazení „výpomocný účitel“. V roce 1948 jsem postoupil do skupiny II.adjuta a můj měsíční plat byl 2526Kčs. Což mi však tehdy bylo po platu! Já nesledoval, kolik beru. Něco jsem dostal při výplatě, něco jsem utratil, něco schoval. První úspory jsem věnoval na radiopřijímač do Hydčic a na Švýcarské náramkové hodinky pro sebe za 5000 Kč, které sloužily až do vánoc roku 1989, tedy celých 43 let. Mě bavilo prostě učit. Byl jsem zaujat prací, prokousával jsem se tajemstvími pedagogické praxe bez teorie. Kvalifikaci jsem neměl, jen zkušenosti a vědomosti z gymnázia, velkou chuť do práce a dnes se domnívám, že zřejmě taky trochu vrozeného talentu pro kantořinu.Moje začátečnické výsledky byly dobře ohodnoceny i prvními inspekcemi. Vůbec první inspekci u mne vykonal v úterý dne 09. 04. 1946 zastupující inspektor ze Strakonic František Mikeš v hodině matematiky. Byl spokojen, pochválil mě, jenom mě upozornil, že se správně říká, že číslo je dělitelno dvěma, nikoli dvěmi. On byl češtinář a já v tom napětí nerespektoval dávno známé mi zbytky staročeského duálu tak, jak nás o nich poučil nezapomenutelný profesor „Franta“ Procházka. Tak mi zůstala trvalá vzpomínka na první inspekci a nikdy v další pedagogické praxi jsem se nedopustil tohoto prohřešku, naopak jsem vždycky při probírání dělitelnosti čísel ještě jakoby upozornil na tuto zvláštnost češtiny, podle níž se správně říká třemi, čtyřmi, ale dvěma, oběma, rukama, nohama, očima…

Pan inspektor Karel Rataj u mne byl na inspekci ve středu 27.11.1946, tedy po roce mé praxe.Byl spokojen, ale slovy chvály a povzbuzení šetřil. Byl to strohý, vznešený pán. Úsměvu neznal, nosil černé šaty, zimník se sametovým límcem, jen místo tvrďáku černý klobouk, zformovaný zvyklostmi poloviny dvacátého století. Ke mně přišel na inspekci do hodiny kreslení. Protože jsem věděl, že maličká třída s okny k jihu je pěkně vytopena, nechal jsem sako

Miloslav Hůlka

ve sborovně. Ve třídě jsem byl v nažehlených kalhotách a v košili s kravatou. Pan inspektor vešel a hned po uvítání mě upozornil:“Pane kolego, nejste ustrojen k vyučování. Dojděte si pro kabát do sborovny, já tu místo vás počkám..“Copak by asi říkal dnešním učitelům ve vytahaných svetrech, pomalovaných trikách a ošoupaných riflích?! Už jsem uvedl, že jsem byl zaujat vyučovací prací. Ale ne tak fanaticky, abych neviděl krásný svět kolem sebe a všechna ta nádherná stvoření, která činila svět okouzlující.Vždyť pro svobodného dvacetiletého kantora na vsi jsou otevřeny neomezené možnosti.

O tom, jaká stvoření měl pan učitel Hůlka na mysli, si přečtete příště….

Zápisky rábského kantora p. Miloslava Hůlky poskytl MUDr. Pavel Voska, syn p. učitelky Boženy Voskové, které je dal sám rábský kantor p. Hůlka

Pozoruhodné postavičky mého mládí

V našem městečku už nežije mnoho pamětníků, kteří by je znali tak jako já! Také se k nám přistěhovalo hodně nových občanů, proto myslím, že bude dobré jich několik připomenout. Všichni mají jedno společné: od obyčejných lidí se něčím odlišovali a to mě právě na nich nejvíc upoutávalo.

Už jako malá holka jsem se strašně bála Blaženy Uhlíků.

Svým zjevem a plachým chováním mi připomínala Viktorku z Babičky od Boženy Němcové. Narodila se 1.února 1893 ve škole č.57, kde byl její otec řídícím učitelem. Matka pocházela z č.78, dnes tam bydlí manželé Malečkovi, tehdy tam žila i Blažena a rodina Vintrů. Bývala neučesaná, nedbale oblečená. Lidem se vyhýbala. Často sedávala na skalách“za „Židákem“, nebo se vydávala na Líšnou, kde měli Vintrovi pole a les. Někdy ji bylo vidět i u řeky - nosila oblázky a skládala je pod lípou „u obrázku“naproti rybárně. Neustále si pro sebe povídala, často se až rozkřičela. Velmi vzácně si přišla sednout na naši lavičku před domem. Vylákal mě její rozčilený hlas – a to pak stačilo ji pozdravit, oslovit nebo se zeptat, jestli něco nepotřebuje a hned její samomluva ustala. Nikdy nepromluvila ani nikomu neublížila, přesto jsme se jí báli. Říkalo se o ní, že se pomátla z nešťastné lásky, prý k mlynáři Spoustovi. Proto jsem si ji spojovala s Viktorkou. Nepodařilo se mi zjistit, kolik jí bylo let, když zemřela, ani kdy skonala.

Další strašidelná postava podobná ježibabě byla Pepka Pátých, o níž už se zmiňoval také dr.Pavel Voska. Narodila se 8.července 1881 a žila v domě čp.97, dnes je majitelem ing. Marek. Přestože bydlela u syna, neměla snadný život. Říkalo se, že bydlí na půdě nad stodolou. Chtěla bych tomu i věřit, protože tam z vikýře vystrkovala hlavu jakási“čarodějnice“ a příšerně na nás vždycky ječela. Dlouho jsem se bála chodit si hrát na Hlinovatky. Zemřela 4.března 1966 ve svých 85 letech.

Podobnou hrůzu jsem měla z Terky Brabcové. Narodila se 7.října 1859 a žila na Hradčanech v domku, kde dnes chalupaří Sulanovi. Tehdy byl velmi zpustlý a nepůsobil dobrým dojmem ani uvnitř. Jedna jediná větší místnost byla značně začouzená a jen pohled do oken byl strašidelný.

Zdálo se, jako by tam vařila nějaké lektvary. Nikomu neubližovala, ale její vzhled byl přímo hrůzostrašný. Chodila nedbale oblečená, neustále rozcuchaná, že se později každému neučesánkovi ujala průpovídka:“Učeš se, jsi jako Terka Brabcojc.“ Zemřela 16. dubna 1945 ve svých 86 letech.

Opakem těchto hrůzostrašných postaviček byla Brabčinka, jiné jméno jsme pro ni neznali. Bydlela také na Hradčanech v domě čp.49, dnes v něm žijí Kopřivovi. Žila s manželem Matějem, děti neměli. Byla hezká, měla krásné černé vlasy, které si česala do loken. Velmi také dbala na své oblečení, protože se neustále pohybovala mezi lidmi. Byla totiž hokynářka, tj. v okolních obcích i v Rabí vykupovala od zemědělců vejce.

V proutěné nůštičce je nosila domů a pak je

zřejmě předávala obchodníkům. Snažila se „dát cenu“, protože jí tu konkurovala hokynářka Hanzlíková z Nezamyslic. Jinak zemědělci si své přebytky, tj. máslo, tvaroh a mák nosili sami pěšky na trhy do Sušice nebo do Horažďovic. Každá utržená korunka se hodila. Brabcovi se v r.1945 odstěhovali do pohraničí.

Text: p. Božena Vokatá

,

Proč rostou kolem Rabí větší plody než jinde

Inu to je proto, že okolní lesy mají svou tajemnou zahradnici, která od jara do zimy v noci pečuje o všechno maliní, ostružiní a lesní jahodníky kolem cest, zbavuje je uschlých výhonů, hmyzu a zalévá vlastními slzami. Spatřit jí může jen malé dítě a stává se, že děti vypravují, jak je v lese dovedla za ruku neznámá paní na paseku plnou velkých zralých jahod. Proto není divu, že také pod hradem Rabí, kde byla křižovatka cest z různých míst se sbíhající jak pavučina, takový šenk stával. A byl proslaven svým pivem šenkýřem vařeným i chutnou zvěřinou a žitnými plackami, chystanými šenkýřkou. Stávalo se, že nebylo místa na lavicích u hrubého stolu a šenkýř nestačil hosty obsluhovat. Také pro vlastní klid od neustále hudrající šenkýřky na úmorné živobytí a loupání v zádech, najal až odkudsi od Horažďovic dcerku chudé vdovy podruhyně jako pomocníci. Barča, jak se ona ani ne sedmnáctiletá dívčina jmenovala, byla jako lusk, ztepilé postavy, černého jiskrného oka, temperamentu na rozdávání. Hned jí bylo všude plno, barevná suknice povlávala mezi hosty a každou chvíli bylo slyšet trylkující smích. Není divu, že žádný z pocestných z ní nespustil oka a nejednomu z místních chasníků zlomila srdce. Zvláště jediný syn bohatého sedláka ze Žichovic se stal denním hostem šenku a chvíli co chvíli podržel Barčinu suknici, přitáhl ji k sobě a vášnivě jí něco špital do ouška. Šenkýřka, která zprvu s povděkem přijala pomocnici, nelibě nesla mlsné pohledy hostů spíše patřících Barče než jejím kulinářským specialitám a s nechutí vypozorovala i zájem o dívčiny vnady vlastního muže. I stalo se, co se stát muselo. Z ničehož nic Barčin smích přestával šenkem znít, nohy jí ztěžkly a po vsi se začalo šuškat, že je samodruhá.

Do ctitelů jako když střelí, každý uhýbal očima a místní muži míjeli šenk velkou oklikou v obavách, aby Barča na ně neukázala prstem, že oni jsou příčinou jejího mateřství. Všeobecně ale se soudilo, že otcem jejího dítěte je buď synek žichovického statkáře, nebo sám šenkýř.
To už bylo na šenkýřku trochu moc a tak jednoho dne se Barča již s viditelným útěžkem ocitla na ulici. Ujali se jí na hradě, kde vypomáhala v prádelně s černým prádlem čeledníku. Těžká dřina s mokrými hadry a neustálé máchání ve studené vodě podlomilo její zdraví natolik, že sotva porodila, zanedlouho skonala na souchotě. Zůstal po ní sirotek, chlapec černých očí po mámě, ze soucitu hradní čeledi vychováván, jak se dalo. Pravdou je, že více obdržel kopanců než krajíců chleba a tak není rovněž divu, že utekl a potuloval se krajem, živě se jak se dalo, nejčastěji drobnými krádežemi, či žebráním. Jak rostl, kolem úst jej hyzdil trvalý úsměšek a z černých očí sršela nenávist ke světu, který jej odvrhl. I stalo se opět to, co se stát asi muselo. Zanedlouho okolními vesnicemi i mezi karavanami kupců se začal šířit strach z lupičské bandy, která přepadávala kupce, vypalovala stavení, kradla skot a nešetřila na životě nikoho, kdo se postavil na odpor.

Vůdce lapků byl ještě jinoch, dlouhé černé hřívy z hustých kadeří a černého uhrančivého pohledu. Na koho prý upřel zrak, ten věděl, že je s ním amen. Protože nešetřil nikoho, ani vlastní kumpány, neměl kolem sebe ani jednu spřízněnou duši, jen nepřátele a pokud s ním setrvávali, bylo pouze z důvodů zištných – nemalých výtěžků z lupů. Proto bylo jen otázkou času, kdy na jeho hlavu bude vypsána odměna, která bude výnosnější než loupež. Stalo se , že zrada na sebe nenechala dlouho čekat. Barčin syn byl lapen, po právu odsouzen a veřejně popraven pověšením za hrdlo. Spravedlnost chodí někdy cestami podivnými. Ona podivná noční zahradnice je Barčin duch, který nenalezl posmrtný klid a svou mateřskou péči vynahrazuje všem dětem. Proto jsou v okolí Rabí jahody, maliny a ostružiny nejen největší, ale také nejsladší a byliny tak léčivé, že čaj z nich chutná jak pohlazení matčiny dlaně.

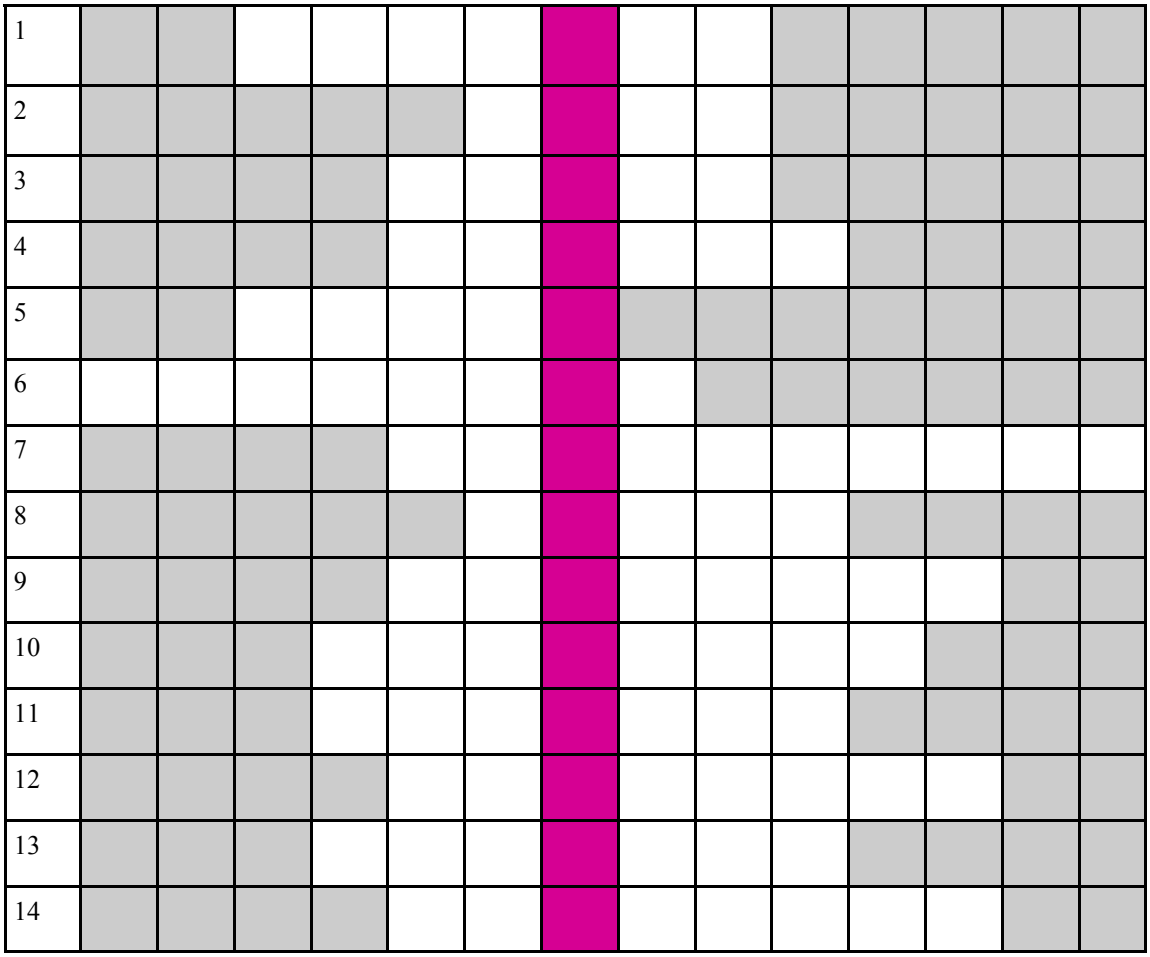

1.MÍSTO, KDE BYL ŽIŽKŮV PRAMEN V RABÍ
2.MÍSTO NA NÁMĚSTÍ, KDE JSOU HODINY V RABÍ
3.STARÁ SKLÁDKA ODPADU V RABÍ
4.MÍSTO K POMODLENÍ
5.MÍSTO POSLEDNÍHO ODPOČINKU LIDÍ S NEKATOLICKÝM VYZNÁNÍM V RABÍ
6.NOVĚ UPRAVENÝ RYBNÍČEK V RABÍ
7.MÍSTO KAM SE DŘÍVE NOSILY ÚSPORY V RABÍ
8.LES V RABÍ (SMĚR BUDĚTICE)
9.OBYDLÍ POUSTEVNÍKA VINTÍŘE
10.MÍSTO, KDE SE V RABÍ KONAJÍ ZÁBAVY
11.DŘÍVĚJŠÍ HOSPODA V RABÍ
12.PAMÁTNÉ MÍSTO,KTERÉ SE V POSLEDNÍ DOBĚ REKONSTRUUJE NA RABÍ(ZMÍNKA V POSL.NOVINÁCH)
13.KAM SE DŘÍVE CHODILO S PRÁDLEM ABY BYLO“ČISTĚ ZÁŘIVÉ“
14.DOMINANTA MĚSTA (OBLÍBENÉ MÍSTO OMLADINY K VEČERNÍMU POSEZENÍ, NE RESTAURACE)

Řešení tajenky z minulého čísla je: **KLID A POHODA, SNĚHULÁK**
Výhercem a nejúspěšnějším luštitelem je: **Yvona a Josef Svatošovi**

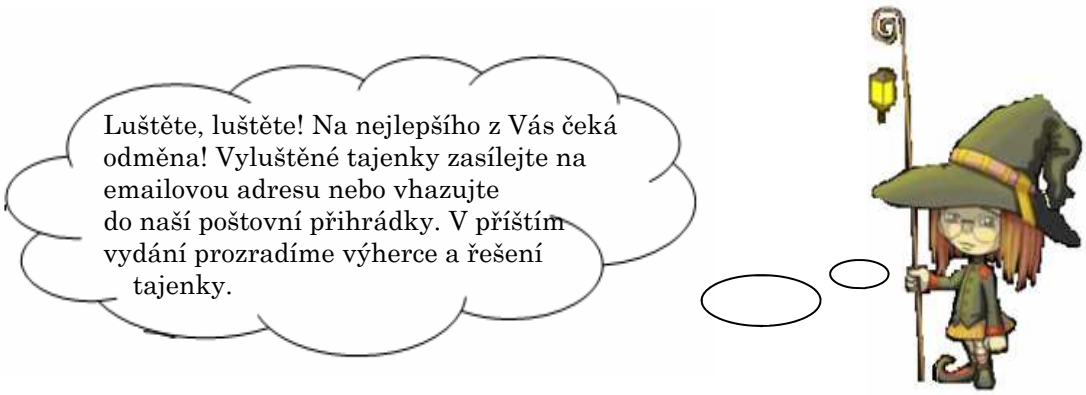

Anketa

Ptaly jsme se, kde a jak trávíte velikonoční svátky.

Věra Švarcová (39)
Kejnice

Velikonoce trávím doma v Kejnicích . Barvíme s dětmi vajíčka, děláme výzdobu a pečeme beránka. Kejnické děti, kluci i holky chodí už ve čtvrtek odpoledne v 16 hod. a na každém konci ulice křičí sborově velikonoční báseň Jidáši, Jidáši ….. Poté chodí 4x v pátek a v sobotu už odříkávají klasickou velikonoční báseň a jdou pro výslužku. Pak se s dětmi sejdou a vše si rozdělí. V neděli je u nás velikonoční zábava, na které se zúčastníme a v pondělí se sjíždí příbuzenstvo.

Pavel Voska (34)
Praha

Velikonoce trávím na Rabí, protože rodiče otevírají letní chalupu a tudíž nemusím vyjídat lednici u strejdy Míry.
S pomlázkou chodím s mým synovcem Kryštofem po příbuzných a známých.

Tomáš Duda -Voki (34)
Rabí

Velikonoce budu trávit v práci. V pondělí půjdu vyšupat mojí Vendulku, její mamku a samozřejmě i mojí mamku, aby mi neuschly. Moje máma mi vždy upeče beránka a dostanu i výbornou nádivku. Doufám že udělá o svátcích i špenát, ten mám velice rád.
A jinak jsem rád, že na Velikonoce otevřou Vosků chalupu, protože Pavlovo ranní příchody s následným vyluxováním naší lednice nejsou moc příjemné.

Sylvie Rejšková (30)
Miroslav Řeřicha (46)
Monička (2,5)
Rabí

Na Velikonoce jsme pozvaní k babičce do Petrovic. Vajíčka maluji, ale výzdobu nedělám, protože mi jí vždycky někdo zničí. Beránka pečeme jednoho velkého a dva malé. Koledníci k nám chodí, na ty jsme připraveni.

Jiřina Slivková (25)
Rabí

Velikonoce trávím na Rabí. Pečeme beránka a malujeme vajíčka. Před koledníky se schovávám, protože je to občas o život. Nemám ráda opilé koledníky.

Text a foto: Alena Kraucherová, Hana Holečková

Studio Relax Sušice, Klostermannova ul.

KOSMETIKA
Vajskebrová Lenka 602 644 908

Prodlužování řas a zahušťování řas B-Lashes
Hloubkové čištění pleti diamantovou vakuovou mikrodermabrází
Křišťálová masáž obličeje
Lymfatická masáž obličeje
Antimigrenózní masáž obličeje
Epilace teplým voskem
Parafínový zábal na ruce
Líčení

Akce na Rabí a v okolí

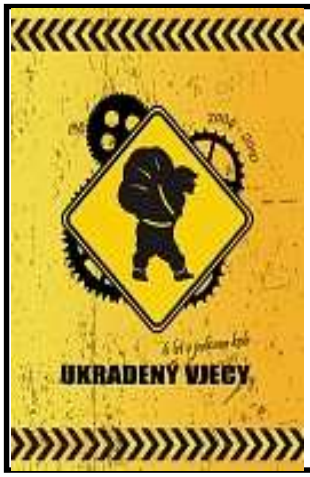

Taneční zábava

hrají

UKRADENÝ VJECY

15. dubna od 21.00 hod.

KD na Rabí

Občanské sdružení
"Rábský spolek přátel motorismu"
oznamuje všem příznivcům, že dne

16. dubna 2011

pořádá tradiční

„AUTOMOBILOVÉ STRKAČKY“

JARNÍ SLAVNOSTI

v Bojanovicích u kapličky

Dne 23. dubna od 12.00 hod.
nohejbalový turnaj
o pu- tovní
pohár

„ACHILKA CUP“
15.00 hod. dětské soutěže
Celým odpolednem Vás provede skvělá hudba, nálada a výborné občerstvení

Pouťová zábava

14. května 2011

KD Rabí

Dne **5. června ve 14.00 hod.**
VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

s programem dětí z MŠ a ZŠ
Pořádá ROSa a MěÚ
v obřadní síni č.p. 66 v Rabí

MIROSLAV SCHÜLZ
„PAPALINY“
fotoprojekce s výkla-
dem na téma
Čína
23. dubna, 20.00 hod.
Kulturní dům

Společenská rubrika

Narozeniny slaví:
90 let p. Anna Šimerová 31.3. Čepice
97 let p. Božena Hrabová, 19.4. Rabí
90 let p. Květa Vichrová, 30.4.Rabí

STAVĚNÍ MÁJKY NA RABÍ

dne 30. dubna odpoledne
(čas bude upřesněn rozhlasem)

stavění **„tradiční májky„**
rábskými hasiči

Zveme občany, děti a mládež na zdobení májky a na občerstvení při májovém ohni

MOUDRÁ RČENÍ:

STARÝ KOZEL TŘESE BRADOU,
JEDINĚ KDYŽ VIDÍ MLADOU.

MANŽELSTVÍ S DOBROU ŽENOU JE JAKO PŘÍSTAV V BOUŘI.
MANŽELSTVÍ SE ŠPATNOU ŽENOU JE JAKO BOUŘE V PŘÍSTAVU.

ČLOVĚK SE CÍTÍ DOKONALE ŠŤASTNÝ, JENOM KDYŽ JE DOKONALE OPILÝ.

KDO SE PŘÍLIŠ VĚNUJE MALIČKOSTEM, TEN OBVYKLE NENÍ SCHOPEN NIČEHO VELKÉHO.

Fejeton o „štangly“

Nikdo by nevěřil, co dokáže štangle obyčejného salámu udělat za skandál. Určitě každý průměrný češtinář zaznamenal v našem minulém vydání tiskovou chybu, způsobenou tvrdým salámem. Samozřejmě se jedná o výjimečnou událost, o které se povídalo dlouho po vydání našich novin. Redakce se touto formou testu přesvědčila kolik naše noviny čte lidí písmenko po písmenku. Test byl tak úspěšný, že se o něm ještě dlouho diskutovalo v rábských hospodách. Za naši redakci se musíme omluvit naší respondentce Šárce. Ta byla, aniž by tušila, zatažena do tohoto projektu našich novin. Nakonec musíme dodat, že štangle s měkkým nebo tvrdým salámem je pořád jedna a ta samá štangle. *Alena Kraucherová*

INZERCE

- **Potřebujete-li** pohlídat děti v dopoledních hodinách nebo vypomoci s domácností,
  volejte na tel. 725 529 819
  (pracuji s dětmi deset let)

Nehtová modeláž, manikúra, P-shine

Pavla Brůhová Studio Relax, Příkopy 346
tel:731 174 465

Při tel. domluvě možnost služeb i na Rabí.

Prodej palivového štípaného dřeva

Tel: 728 673 535

CHCETE REKLAMU VAŠÍ FIRMY DO NOVIN ?

Zasílejte na adresu: rabskenoviny@seznam.cz nebo vhazujte do poštovní přihrádky, která je umístěna ve vestibulu Městského úřadu po levé straně!

Poplatek za tyto služby je dobrovolný nebo ve formě sponzorského daru na různé akce, např. dětské maškarní, ...

Číslo účtu spolku ROSa 239 324 891 / 0300

Tradiční pouť na Rabí
je v neděli
15. května 2011

V příštím vydání najdete:

ROZHOVOR S HUDEBNÍKEM LUBOMÍREM BRABCEM

RECEPT—znovu objevený chřest

NA ŠKOLE V RABÍ

ZPRÁVIČKY Z MěÚ

ZPRÁVIČKY ZE SPOLKU ROSa

Sponzorem Rábských novin je Okrašlovací spolek ROSa.

RÁBSKÝ OBČASNÍK BUDE VYCHÁZET V MĚSÍCI:

Červen 2011
Srpen 2011
Říjen 2011
Prosinec 2011

Slovo závěrem

Napište nám své příběhy z dovolené, zážitky z prázdnin, trapasy, fejetony, různé recenze; můžete vytvořit nové téma novin... zkrátka vše, co vás napadne....

Kontakt : **rabskenoviny@seznam.cz**
www.rosarabi.wz.cz

Číslo běžného účtu spolku ROSa: 239 324 891 / 0300

Redakční rada: Alena Kraucherová
Hana Holečková
Drahomíra Houdková

Uzávěrka : do 31. května 2011